

Fra scenen ved Gålåvatnet.

Foto: Br. Arve Sindre Fjærli

Overmester har ordet

Kjære brødre.

Sommeren er over og vi skriver første dagene i september, høsten kommer nærmere for hver dag som går. I Logen har vi startet på en ny termin og med nytt mannskap. Vårt nye kollegium som nettopp har startet sitt arbeid, har to spennende år foran seg. De starter med "blanke ark og fargestifter til", som det heter i sangen. Helt blanke er de kanskje ikke, men fargene og mulighetene er mange og jeg er sikker på at vi får mange fine opplevelser med vårt nye mannskap til rors, vi ønsker dem lykke til.

Jeg vil også benytte anledningen til å takke det avtroppende kollegiet, valgte og utnevnte for god innsats og godt samarbeid i den perioden vi har jobbet sammen. Det har vært en fornøyelse. Jeg vil også takke alle nevnder og komiteer og alle som stiller opp og bidrar når det trengs, ikke minst vårt flotte husorkester. Tusen takk!

Høsten er tid for refleksjoner og tilbakeblikk.

Det som har fått oss til å stanse opp i sommer er massakren på Utøya og terrorbombingen i Oslo den 22. juli. Det har både opprørt og berørt oss veldig sterkt. "En djevelsk" handling skrev Stor Sire i sitt brev til Logene, og det er det.

Det er ikke mulig å forstå at noen kan begå slike brutale handlinger, tenker vi, men må likevel ta det innover oss. Det må også de overlevende og pårørende, det er ingen returknapp. Våre tanker går til dem som står igjen uten å få svar.

Vi andre kan legge det bak

oss og gå videre, men det viser også hvor viktig det er å ta vare på hverandre. Livet er ingen selvfølge. Sommeren i år har ikke vært den beste, men jeg håper at brr. har hatt en fin sommer likevel. Gode opplevelser og gode minner er ikke avhengig av vær og vind.

Vi har ikke vært på langtur, ikke lenger enn til Bergen, to turer for å besøke barn og barnebarn der og det er stor stas. Vi liker best sommeren i Norge sammen med familie og venner og da er hytta i Stordalen et godt utgangspunkt både for fjellturer og korte og lengre turer på sjø og land.

I Logesammenheng hadde vi i forbindelse med terminavslutning tur til Seilerhytta i Borgundfjorden, og høstturen til Peer Gynt Spelet på Gålå. Begge turene gav oss fine opplevelser sammen våre respektive og jeg er overbevist om at de som var med sitter igjen med gode opplevelser og minner derfra. Gode tilbakemeldinger tyder på det. Takk til de som sto for opplegg og gjennomføring.

I Logen har vi som tidligere hatt god oppslutning og godt frammøte på våre møter og aktiviteter, det er jeg takknemlig for, og jeg vil anmode brr. om å støtte opp om vårt nye mannskap. Møt opp så ofte du kan, det er viktig og givende for alle og ikke minst for de som står for opplegget. Som vi har sagt mange ganger før: "jo oftere vi møter til mer får vi igjen".

Det som vi ikke kan være nøgd med siste åra er rekruttering av nye medlemmer, her må det gjøres en felles innsats, og jeg håper at alle vil være med og gi vår loge et løft i denne prosessen.

Søren Kirkegaard sier det slik:

Skal du lede en mann fra et punkt til et annet – må du først finne mannen.

Og det er der vi må bli bedre – finne mannen.

Vi har hatt og vil få mange brr. som får sine medaljer for 25, 40 og 50 års aktivt medlemskap. Det er en stor begivenhet og en flott markering, og det viser at vi har mange med langt og aktivt medlemskap bak seg i logen vår, men det viser også at snittalderen øker, derfor er det viktig med fornying i våre rekker..

Viktig er det også å huske på våre brr. som på grunn av sykdom, alder eller andre forhold ikke kommer på møte så ofte. Vi sender alle en varm hilsen og håper å se dere snart.

Jeg vil til slutt takke for den tilliten dere har vist meg som OM og ønske alle brr. en god og innholdsrik logehøst.

Hilsen i V. K. og S.

Pål Selbervik Eks OM

Storrepresentanten har ordet

Jeg var i gang med litt rydding en dag, deriblant en del aviser som hadde hopet seg opp. Vi er "avisomaner" i min familie, leser flere aviser daglig. Det har vel noe med vårt tidligere yrke å gjøre. I oppryddingen gren plutselig en forside meg i møte, en forside etter den forferdelige ugjerningen i Oslo og på Utøya 22. juli 2011.

Det har jo ikke vært mulig å glemme det forferdelige som skjedde og det er heller ikke min mening at man skal glemme noe så forferdelig.

Men jeg må innrømme at selv en så forferdelig hendelse kommer mer på avstand etter hvert. Det er slik vi mennesker er satt sammen, vi kan skyve og flytte på hendelser slik at de etter hvert ikke opptar oss hele døgnet, men etter hvert overtas av andre nære ting. Hvis vi ikke hadde hatt den egenskapen tror jeg vi aldri kunne fått et godt liv etter slike opplevelser.

Livet går altså videre, men avskyen for gjerningsmannen går ikke over.

Grunnen til at jeg igjen satte meg ned og leste det avisen hadde denne da-

gen, var at jeg begynte å tenke på den barmhjertige samaritan. Lignelsen blir ganske sterk, ja, sterkere enn jeg helt kan forstå og forsone meg med. Ville jeg hjelpe denne gjerningsmannen hvis han ba meg hjelpe?

Det er vanskelig å forstå at min barmhjertighet skal strekke til som hjelp for denne personen. Jeg må være så oppriktig å si, at her strekker jeg ikke til.

Forsvareren må ha en helt umulig oppgave hvis han kjemper for at massemorderen skal få tilgivelse og gå fri. Egentlig tror jeg ikke dette er hans utgangspunkt heller. Hans oppgave er å bidra til at dommen blir så rettferdig som mulig. Men han må

kjenne sin klient så godt at han kan legge fram sine argumenter i retten. Derfor må han tilbringe flere timer med sin klient, noe jeg synes må være forferdelig vanskelig. Han kan aldri forsvare klientens handlinger. Det er helt utelukket. Han kan heller aldri forstå eller akseptere mordet på så mange uskyl-dige mennesker.

Så tilbake til lignelsen om den barmhjertige samaritan. Han kunne hjelpe, han kunne støtte, han kunne vise nestekjærlighet overfor sin fiende. Og jeg tenker; for et fantastisk menneske!

Vi må ikke glemme at dette er en lignelse. Realistisk eller ikke, så forteller den om tilgivelse og forsoning mellom uvenner.

Med udåden 22. juli i tankene er det lettere å forstå ytterpunktene og kraften i lignelsen om den barmhjertige samaritan.

Tenk deg inn i situasjon, kjære Bror, og forsøk å finne ut hvordan du selv ville handlet.

Det er ikke lett!

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Arne Nes
Storrepresentant

Fem flotte representantene i galla: Sett fra venstre : Eks DSS Jarle Brandtzæg, Eks DDSS Turid Langlo, DSS Tone Kvammen, Eks DSS Alvhild Holst-Dyrnes og DSS Olav Aass.

Møte i Den Europeiske Storloge m/ tildeling av Visdommens Grad

Helgen 27. til 29. mai 2011 ble det holdt Europeisk Storlogemøte i Helsingfors i Finland. I den anledning ble Storembedsmenn / Eks Storembedsmenn invitert til møtet for å bli tildelt den Europeiske Storlogegraden – Visdommens Grad, eller som det heter på engelsk; the Grand Lodge Degree – the Degree of Wisdom. Visdommens Grad er en hedersgrad som blir gitt til Storembedsmenn som gjør / har gjort en innsats

for vår Orden. Utgifter til reise, opphold, gradsgebyr, emblem og deltakeravgift må dekkes privat av den enkelte resipiend selv. Men jeg synes at det vi opplevde denne helgen var verdt hver eneste krone (Euro).

Fra distrikt 4 var vi tre søstre og to brødre som ble tildelt graden; Eks DSS Turid Langlo, Eks DSS Alvhild Holst-Dyrnes, DSS Tone Kvammen, Eks DSS Jarle Brandtzæg og undertegnede.

Vi reiste med fly via Gardermoen, hvor vi møtte de fleste av de norske søstre og brødre som skulle til møtet. Til sammen var vi ca. 50 norske medregnet delegater, resepiender og ledsagere.

Fredag ettermiddag var det rituell åpning for de som allerede hadde den Europeiske Storlogegraden. Møtet var lagt til Riddarhuset – "The House of Nobility". Deretter ble alle resepiender fra "hele" Europa ropt opp og ført inn i Riddersalen – en sal hvor det er høyt under taket og tre av veggene er dekket med fargerike våpenskjold. Antrekket var gala, og under en meget høytidlig seremoni ble vi tildelt Visdommens Grad.

Etter det rituelle møtet gikk vi tilbake til hotellet og skiftet til "Business casual" og forflyttet oss til en stor katedral – "Uspenskijkatedralen", hvor vi fikk en orientering om katedralen og overvar en flott konsert fremført av katedralens eget kor.

Om kvelden var det middag i et nærliggende lokale.

Lørdagen var det korrekt med vanlig logean-

trekk mens vi var observatører under Den Europeiske Storloges forhandlinger og valg. Og som de fleste har fått med seg ble Europeisk Stor Sire Harald Thoen (Norge) gjenvalgt. Installasjon av nye Europeiske Storembedsmenn og rituell lukking av møtet ble foretatt senere på ettermiddagen. Dagen ble så avsluttet med taler under gallamiddagen.

Søndag formiddag ble det holdt forelesning med

fordypning i Visdommens Grad av Eks Stor Kapellan Rolf Nordenstam (Sverige).

Etter å ha sjekket ut av hotellet ble det tid for en sightseeing med buss med guide i Helsingfors sentrum for mange av oss før hjemreisen.

Det ble en litt hektisk, men likevel interessant og opplevelsesrik helg sammen med søstre og brødre fra mange europeiske land. Det kan nevnes at både ritualer og forhandlinger foregikk på engelsk.

Jeg vil nevne at tidligere har også Dep SS Per-Arne Vidnes og Eks DSS Liv Brevik blitt tildelt Visdommens Grad.

*Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet*

*Olav Aass
Distrikts Stor Sire*

En reise gjennom livet

Journalisten, forfatteren og litteraturkritikeren Odd Eidem likte å reise. En gang fikk han også et reisestipend. Det resulterte i sin tid til dette flaneriet, som står i boka Zik Zak:

Jeg er på kveldsturer fordi jeg har fått et reisestipendium på 900 kroner. Denne apanasjen kom ubedt, jeg hadde ikke søkt stipendiet.

Efter et år fikk jeg brev fra Departementet. "En kan ikke se," skrev en, "at det er kommet reiseinnberetning."

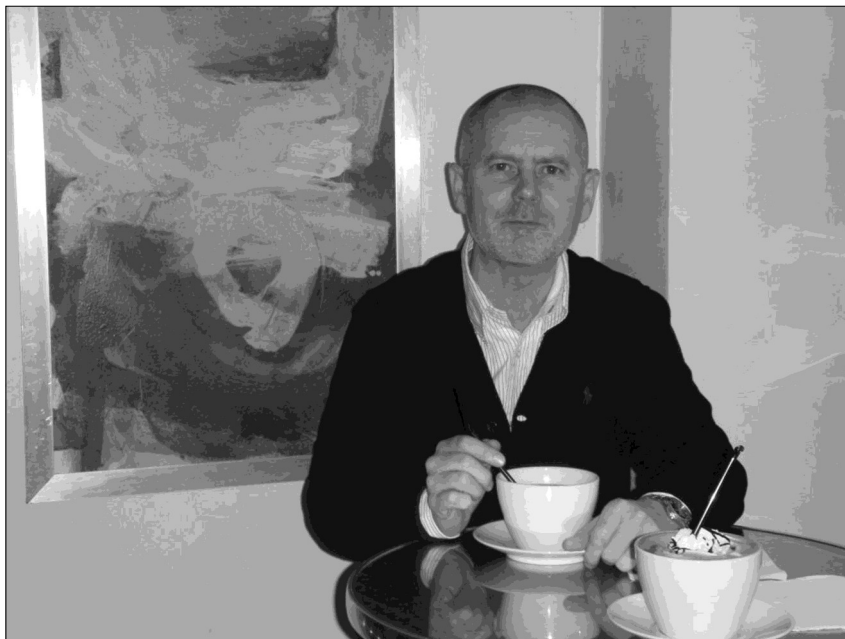
Hvorfor skulle jeg svare. Stipendiet skyldtes en donasjon i det forrige århundre da man for 900 kroner gjorde kunstnerferd til Firenze, kanskje endog med familie.

Men for en slik sum kommer man i våre dager ikke langt hinsides Halden.

Efter tre måneder prøvde man på ny å smadre stipendiatens taushet:

"I det en viser til skriv som en sendte en den 4. mars i år, kan en fremdeles ikke se at en har fått svar. En tør gjøre merksam på at en har plikt til å sende reiseinnberetning." Fremdeles unnlot jeg å svare. Da kom et rekommandert trusselbrev:

"En gjør med dette merksam på at en to ganger tidligere har bedt en om reiseinnberetning. Da

Livet selv er en reise, og vi er alle med på en reise gjennom livet, sa br. Odd Henry Løkvik da han holdt et foredrag under etisk post i Logesalen.

en ikke kan se at slikt er skrevet enda en har plikt til det etter loven, må Departementet kreve at en retter seg etter gjeldende føresegner. Saka vil ellers få konsekvenser."

Nå var stipendiaten nødt til å fortelle sannheten: "En takker en for de tre skrivene en har fått fra en. En tillater seg med dette å melde at en for reisestipendet har kjøpt påhengsmotor, og at en reiser fremdeles."

Skrev altså Odd Eidem.

Mens noen altså liker å reise ved hjelp av påhengsmotor, så liker andre å reise lengre av gårde. Uansett så er livet sjøl også en reise. Vi er alle med på en reise gjennom livet.

Høsten 1980 blei min litt sedate journalisttilværelse snudd fullstendig på hodet. Da traff jeg ho som blei min livsledsager.

På den tida bodde jeg i ei leilighet som Sunnmøre Arbeideravis eide i ei av blokkene rett nedenfor Volsdalsskolen. Jeg kan være ganske impulsiv, bare jeg får tenkt meg litt om.

Så da ho fortalte at ho var lærer på Volsdalen og skulle ha foreldremøte et par dager seinere så greip jeg sjansen og inviterte ho like godt ned på en kopp kaffe.

Da var det gjort. Og fra da av var livet vårt som et fyrverkeri av teater, dans, drama, konserter, kunstut-

stillinger, reiser, trening, fjellturer, avis og skole.

Et av høydepunktene fra tida på Volsdalen var nok da ho like godt tok med seg heile klassen på barneskolen til Ålesunds vennskapsby Anciano i Italia i 1985. Det var ikke så mange som trodde at det lot seg gjennomføre.

Turen blei gjennomført, var tvers gjennom vellykket, og en opplevelse som mange av dem snakker om enda.

Også på skolen var det mye teater, rollespill, drama, sang og dans. Ungene skulle bli frie, glade, trygge, høflige og selvstendige.

En gang var det noen foreldre som synes at det ikke passet seg med dans i barneskolen. Men ho visste råd, det var bare å kalle det rytmisk pedagogikk. Og så dansa både ho og elevene som før.

På Voksenopplæringa var det en annen type elever som vekket interesse. Nemlig elever fra fjerne himmelstrøk.

Først var det thaidamer. Dermed gikk turen til Thailand. Hvordan bodde de? Hvilke skoler gikk de på?

Inn i private hus for å besøke vanlige familier. Besøk på skoler, der ho fortalte at ho var lærer fra Norge og hadde thailandske elever. Dermed blei vi mottatt som om vi skulle vært på statsbesøk.

Neste store elevgruppe var vietnameserne. Hvis

det er noen som tipper at neste tur gikk til Vietnam, så er det heilt riktig. På kryss og tvers fra Hanoi i nord til Saigon i sør gikk turen.

Der lærte vi mye om tilgivelse, hjelpsomhet, vennskap og forsoning. Mye av det som vietnameserne stod for var som tatt ut av et gradspill i vår orden.

Så var det afrikanere. Elever fra Mosambik, Tanzania, Kenya og Somalia. Klart at vi måtte til Afrika.

Der måtte vi selvsagt også besøke Karen Blixens kaffefarm utenfor Nairobi.

Og da vi en måneskinnskveld satt utenfor misjonsstasjonen som vi bodde på ute i bushen med hver vår gin tonic og hørte elefantene trampe i bakken og løvene pare seg, da følte vi oss virkelig som Karen og Bror Blixen.

Rundreise fra Nairobi i nord til Mombasa i sør og opp igjen blei en ufor-glemmelig opplevelse. Det blei vår Afrika-reise.

Vi fryda oss over alt som vi opplevde. Ville elefanter, løver, giraffer, sjimpanser og alle andre arter av "dyrene i Afrika". Gledde oss over smil og glede og kulturopplevelser.

Vi lo forresten godt da det på en av våre turer ute i nasjonalparken i åpen jeep plutselig kom en flokk med elefanter trampende forbi. Det var spesielt to av elefantene som holdt tett sammen.

Et stykke bak kom det en brølende hannelefant, og bestyreren på misjonsstasjonen beordra sjåføren til å gi full gass.

"Dere skjønner, elefanten er rasende av sjalusi fordi dama hans har stukket av med en annen".

"Just like people", la han til. Så elefantene har tydeligvis noen menneskelig trekk, var vi enige om. Eller kanskje det er omvendt?

Den første turen vår sammen sommeren 1981 gikk til Ibiza. Her var det teater og dans, drama og ballett, artige kostymer, rare hårfrisyrer og hippier og motefolk i skjønn forening.

Og spennende klesbutikk i gamlebyen i Ibiza førte til fulle handleposer.

Da tre uker var gått hadde vi ikke kjedet oss en dag, og vi hadde slett ikke lyst hjem igjen.

Så var det Hellas-perioden. Mange øyer skulle besøkes, og selvsagt Athen. En rolig kveld på den greske rivieraen bladde jeg i ei gresk avis og synes at et ord i en tittel minte mistenkelig mye om teater.

Så for sikkerhets skyld snudde jeg avisa opp ned, slik at det virkelig skulle bli gresk. Men jammen greidde ho å tolke th, bort til resepsjonisten og fikk forklart at det neste kveld skulle være uteteater ved foten av Akropolis.

Fra sin nye leilighet i Thailand har br. Odd Henry Løkvik god utsikt bl.a. til en stor golfbane.

Det er vel ingen overraskelse at neste kveld satt vi der og overvar ei fantastisk forestilling i et nattemørk amfi uteteater der bare scena var opplyst.

Nok en gang et minne for livet. At de snakket gresk betydde ingenting. Vi følte at vi forstod hvert et ord.

Vi hadde også mange andre interesser, deriblant trening og fjellture. Flere ganger i uka i mange år var det på helsestudio.

Trening på helsestudio om vinteren la grunnlaget for de mange fjellturene vi var på gjennom sommeren og høsten. Små og store

topper rundt om på Sunnmøre skulle bestiges nesten hver eneste helg.

Aller best likte vi oss i Rondane. Hytta på Rapham som vi leide gjennom Sunnmørsposten i mange somrer blei nesten som vårt andre hjem. Her følte vi oss hjemme og kunne slappe av.

En av de største prestasjonene var nok da vi gikk rett opp på Skålatårnet fra 0 til nesten 1900 meter høsten 2000. Da hadde kreftsjukdommen begynt å utvikle seg, ho visste det bare ikke selv enda.

Til topps skulle ho, og til topps kom vi. Å gi opp var aldri noe alternativ, ver-

ken på fjellture eller i andre sammenhenger.

Sommeren 2001 skjedde det som brått og brutalt skulle snu livet opp ned for oss. En kreftsvulst ble oppdaga.

Åra som fulgte blei prega av operasjoner, cellegiftkurer, opptrening, nedture og ny opptrening.

For ved alvorlig sykdom så er det ikke bare pasienten som blir berørt, også pårørende blir i aller høyeste grad involvert.

Etter hver operasjon og hver behandling var det tid for trening. Det hendte faktisk at vi dro rett fra cellegiftbehandling på helsestudio.

Da ho våren 2002 kom hjem etter å ha operert bort deler av lunga var det så vidt ho greide å gå opp trappa fra 1. til 2. etasje hjemme.

Vel to måneder seinere gikk vi til Peer Gynt-hytta i Rondane. En fem timers tur. Og nok en seier kunne feires den kvelden.

Vi var veldig glad i kunst og kultur. Og det var ikke få ganger at ho tok med heile klassen på for eksempel kunstutstillinger.

Når jeg hadde kveldsvakt og fri på dagen hendte det at jeg var med, og hadde rollen som gjetterhund i byparken.

På ei utstilling en gang hang det et bilde av en mann med et trist blikk og fillete klær som satt og drakk.

- Hvorfor tror dere han drikker, spurte ho.

Da var det ei som var kjapt oppe med handa:

- Fordi han er tørst, vel!

Mens de andre elevene kniste lett overbærende, svarte ho at "Ja, det er helt riktig".

For det var viktig å gi anerkjennelse til alle, og utenkelig å gjøre narr av svaret.

Nå er denne delen av reisa slutt. Og det er klart for en ny etappe.

Da er det lett å glemme det viktigste – nemlig det å leve og leve i dag.

"Videre alene" het ei bok som Randi Bratteli ga

ut etter at Trygve Bratteli døde. Der forteller hun om de utfordringer og muligheter som ligger der når første del av reisen gjennom livet er slutt.

For det heter seg ofte så fint at livet må gå videre. Og det må det.

Det betyr en ny start i livet. En ny mulighet i livet. En sjanse til å gjøre noe annet. Noe nytt.

For når det lukkes en dør, åpnes det ofte en ny.

Ei dør vi ikke har sett før. Ei dør som vi trodde var stengt. Eller ei dør som tidligere kanskje bare har stått på gløtt

"Det er viktig å leve når vi lever, ikke utsette ting og ta det for gitt at vi alltid får en mulighet til.

Vi må være takknemlig når mulighetene gis oss. Da skal vi gripe dem. For vi skal ikke ta for gitt at vi får en sjelden mulighet både to og tre ganger.

Vi skal takke for den muligheten vi får, og gripe den der og da." Det fortalte bror Per Arild Nesje til "De Tre Kjedeled" i forbindelse med at han overvant en alvorlig sjukdom.

Dette er kloke ord som kan gjelde mange av oss.

For det er ofte slik med livet sjøl som med Logen, vi får ikke mer enn det vi sjøl gir.

Vi må ikke bare kreve, vi må se på hva vi sjøl kan bidra med for å realisere det vi krever.

Vi må ikke bare kreve av andre, vi må sjøl bidra

til å løse de oppgavene som vi krever løst.

Men i motsetning til slik vi lærer å oppføre oss i Logen, så er ikke livet sjøl alltid like rettferdig.

En del venner forsvinner. Men nye kommer til. Vennskap er heller ikke noe vi bare kan kreve. Vennskap er også noe vi må gi.

For min del har det resultert i medlemskap i Odd Fellow og Loge Vesterveg. Og dermed en ny plattform i livet, og nye brødre og nye venner.

For det er nok en trend i tida det å søke etter holdpunkt i livet som verdier, nettverk, nærhet, sjelefred og ro.

"Bad er utvortes renselse. Ritualer er indre renselse". Stod det i "De Tre Kjedeled".

Det har også resultert i at jeg har kjøpt meg leilighet i Thailand, der jeg sist jul feiret julaften på den norske sjømannskirka.

I Thailand har jeg også fått nye venner fra hele verden. Og jeg vil engasjere meg litt i sosialt arbeid gjennom Sjømannskirka og i humanitært arbeid.

For når vi er ute i den store verden, så ser vi ofte hvor godt vi har det i Norge. Og hvor utrolig privilegert vi er som nordmenn.

Men dette og mer til tenkte jeg at dere skulle få lese mer om i Soga på et seinere tidspunkt.

Br. Odd Henry Løkvik

Sommertreff på Seilerhytta

Lørdag 21. mai dro vi til Seilerhytta sammen med våre ledsagere.

Vi fikk alle oppleve en kjempeflott kveld takket

være arrangementskomiteens opplegg og innsats på forhånd. Reker og hvitvin på terrassen, nydelig mat inne, musikk av vårt

eget husorkester. Stor TAKK til komiteen for denne flotte avslutning av vårterminen!

Som vi ser er stemningen på topp allerede på veien TIL Seilerhytta. Jon Nesdal, Knut Berge-Eriksen og Arne Aasen ser ut som de er klare for fest!

*Jorunn Gjørund
smiler til fotografen
og praten går livlig
mellom Lina-
Johanne
Olsson, Solfrid
Selbervik og
Randi Fiskerstrand.
Alle trives.*

*Husorkestret. Rodney Hildre, Arne Nes, Ingvar
Rishaug og Terje Gjørund i fri utfoldelse:
De tok 'an i F!*

*Arne Nes, Johan Dolmen, Martin Andreassen og Nils
Fiskerstrand har forsynt seg med reker og hvitvin –
ser ut som det
smakte!*

*Svein Engvik har
vært med før,
men Evg og Jon
Arne Torset er
førstereis og for-
ventningsfulle –
hva venter oss på
et sommertreff i
Vesterveg?*

Terje Westad samlet de tilstedevarende enkene våre:

Hanna Vegsund, Lina-Johanne Olsson, Åse Åsen og Bjørg Seljeflot.

Vi i Loge Vesterveg er veldig glad for at dere vil være sammen med oss!

Førstereis Jon Arne Torset har nok vært ute ei haustnatt før. Han løftet oss andre til de store høyder i gapskratt – og takk for det!

Ellen og Olaf Fugelsø ser lykkelig og nyfor-elsket ut!

ODD FELLOW KLUBBEN TRES ENCANEDADOS Gran Canaria

Nordiske Søstere og Brødre ønskes velkommen til fellestreff.

Møtene holdes på Teraza Mar Suite i Puerto Rico hver onsdag kl.19.00 i tiden 9/11 – 30/11 2011

og 11/01 – 21/3 2012

Fremmøte kl.18.30

Antrekk: Pent sommerantrekk.

Serverting på ettermøte hvor også ledsager kan delta.

Språk: Skandinavisk

Leder: Berit Skjærgård

Tlf.: 0034 928 725 008

Mobil: 0034 635 558 490

E-mail: beskjaer@online.no

Sekretær: Oddbjørn Solberg

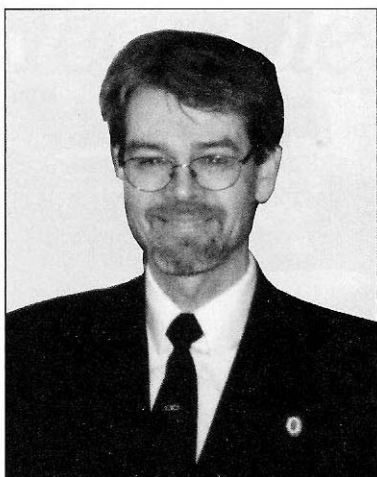
Mobil: 004793403267

E-mail: oddbjorn@aasli.no

Vennligst ta inn ovenstående i Deres møteprogram.

Ha en god sommer!

Hilsen i V.K.&S Berit Skjærgård

Odd Fellows Kunnskapsløft

Storlogen har lansert et ambisiøst prosjekt betegnet som *Kunnskapsløftet*.

Her gir Eks OM Arve Lønning en beskrivelse av prosjektet.

Ny ledelse medfører ofte nye tanker. Storlogen har lansert *Kunnskapsløftet* som en visjon og målsetting. Det bygger på erkjennelsen av at noe må gjøres for å minke frafallet i Ordenen og samtidig øke til-veksten. Det er en fin målsetting som kommer på et betimelig tidspunkt.

Det er et fornuftig og nødvendig grep som må tas når det oppstår et misforhold mellom en ideell grunnfilosofi og en virkelighet som ikke tar hensyn til denne filosofien i alle henseender.

Kunnskapsløft er et ambisiøst ord som stiller store krav til innhold og utførelse. All erkjennelse og forståelse bygger på kunnskap. Når kunnskapen blir redusert til bøker som ikke åpnes, til samtaler som ikke blir ført, til adferd som ikke blir prisverdig – da er den død. Da får vi tilstander som i USA der de sier «we met, we sat, we ate and we left» – *vi møttes, vi satte oss ned, vi spiste og vi gikk hjem*. Ordenslivet har der borte blitt redusert til sosiale møter av uformell karakter og de viktige budskap og ritualer blir lagt i en stille grav.

Vi lever i en tid der Ordenens budskap er viktigere enn noen gang. Mennesker søker i dag etter noe annet og nytt mer enn noen gang før. De fleste er mer enn mette på materielle

goder. Mange føler ensomhet og avstand i en digitalisert verden der alle kan treffe alle ved tastetrykk. Mange søker til det alternative. Mange fortviler over råhet, mobbing, ansvarsfraskrivelse, misbruk, sosial kulde, fremmedgjøring.

Odd Fellow kan være motstykkene til disse negative elementene. Men for å ha den fulle glede og nytte av det må man kjenne og forstå hva vi står for. Og da kommer kunn-skapen inn. Kunnskapen gir trygghet. Den er fundamentet for å forstå hvordan et godt liv kan leves.

Men da må kunnskapen både gjentas og brukes. Og her er vi ved kjernen i *Kunnskapsløftet*. Fornyet kunnskap gir oss verktøy for å vokse når vi bruker den for bedre å forstå og leve i samfunnet utenfor som er vårt referansepunkt.

Nye tiltak blir ofte møtt med skepsis og motstand. Det gamle er trygt, men den form for trygghet som ligger i å konservere all handling vil komme i utakt med det samfunnet vi lever i. Bare på de siste 30 år har det skjedd svært store samfunnsendringer som gjør at mennesker må forholde seg til hverandre på nye måter. Den som gikk inn i Ordenen som 40-åring i 1980 er i dag over 70 år og relativt godt

forankret i trygge tradisjoner. En 40-åring som går inn i Ordenen i dag har andre og nye referanser til mye i livet og dersom han/hun møter en kultur som ikke vil endre der det er riktig å endre, vil kanskje vedkommende ikke bli værende i fellesskapet. Blir man lovet noe blir man også skuffet dersom løftene ikke blir oppfylt. Har man forventninger om opplevelser som beriker og utvikler, men som ikke blir tilfredsstilt trekker man seg ut. Derfor er Kunnskapsløftet så betimelig fordi det er et varsel om skjerping og presisering, om læring på nytt og fornyet erkjennelse.

Når nye ting legges fram i en organisasjon som kan synes gammelmodig før man forstår tankegodset, møter de ofte motstand fordi det nye ofte betinger forandring. Alle vet at forbedringer krever forandringer. Albert Einstein sa blant annet at mange venter seg forandring ved å fortsette å gjøre det samme. Det er klokt og riktig sagt, og dersom Ordensmedlemmer tviler på, motsetter seg og har negativ holdning til nye tiltak får de en tung vei å gå. For *Kunnskapsløftet* er her, det vil bli gjennomført og resultatet vil bli positivt. Jeg ser fram mot den videre gjennomføring, og oppfordrer alle til å ta inn over seg at den letteste børa vi kan bære er kunnskap. ☒

Referat fra våre møter . . .

Møte 7. april

En EksOM-kveld skal være noe det er verd å huske. Og EksOvermestrene skuffet som vanlig ikke. I kveld var etikk og moral tilpasset vårt moderne samfunn tema i Logesalen. Selv om normene endrer seg, vil etikk, moral og dannelse alltid være aktuelle verdier.

Fungerende UM Arne Nes ledet bordsetet på en fin og behagelig måte da 48 brødre var samlet til brodermåltidet. Br. Arne Trones var kveldens kokk, og hadde sørget for en nydelig klippfisk med alt mulig tilbehør. Maten smakte fortreffelig.

OM Pål Selbervik takket EksOvermestrene for et godt møte, og minnet samtidig om påskemøtet. Br. Arvid Brevik takket for maten på kort varsel, men hadde likevel manus klar. En Vesterveger er alltid beredt!

Eks OM Jon Remmen opplyste at Logesalen skal pusses opp fra 1. juni til 20. august, og at det da blir behov for dugnad.

Kveldens gjest Helge Nøstdal fra Aksla Vel fortalte om det omfattende dugnadsarbeidet som de utfører både på byfjellet og på Volsdalsberga.

Aksla Vel ble dannet for 15 år siden, og de startet med å rydde stiene på Akslafjellet. Nå har de forflyttet seg til Volsdalsberga, der de er i ferd med å ruste opp hele friluftsområdet.

Aksla Vel er basert på frivillighet og dugnad, og alle som vil er velkommen til å være med når det passer.

Br. Arne Aasen overrakte Helge Nøstdal en sjekk på kr. 5.000 fra loge Vesterveg før fungerende UM Arne Nes takket brødrene for oppmøtet. Referenten vil på vegne av brødrene takke for en flott Vesterveg-kveld.

Br. Odd Henry Løkvik

Referent

Møte 5. mai

I dag var det 1. gangs nominasjon av nye valgembedsmenn. Nominasjonskomiteens forslag til valgembedsmenn for 2011 – 2013 var: OM: Knut Rogne, UM: Hans Petter Hildre, Sekretær: Arve Sindre Fjærli, Skattmester: Svein Rune Tennfjord og Kasserer: Johan Dolmen.

Brødrene ble ønsket velkommen inn i

Småsalen av nynnende servitører akkompagnert av br. Arnfinn Hoseth. UM Svein Rune Tennfjord ønsket velkommen til bords og ledet bordsetet. Br. Kjell Harsvik tok ordet og ba om avløsning som organist av og til, for han kan godt tenke seg å sitte inne i Logesalen også noen ganger.

Br. Arvid Brevik takket for maten, og uttrykte glede over at det "bare" var smørbrød som ble servert på ettermøtet i kveld.

Kveldens gjest var Ole M. Ellefsen, som holdt et meget interessant foredrag om Ole Brude og hans mannskap på Brudeegget "Uræd".

Ole Brude dro til sjøs allerede som 16-åring i 1896 med "Atmalie". Etter skiperskole i Haugesund begynte han å planlegge byggingen av en annen type livbåt enn de åpne trebåtene, som lett ble knust mot skipssiden.

Under bybrannen i Ålesund natt til lørdag 23. januar 1904 ble en modell av Brudeegget berget. Senere samme året kunne Aalesunds Mekaniske Verksted levere "Uræd" på 18 fot. Den 8. august 1904 startet fire mann ferden mot Amerika, og kom fram 6. januar 1905 etter en meget strabasøs tur over Atlanteren. Der ble de mottatt som helter.

Senere har verftet Mjøllem & Karlsen Verft AS i Bergen bygget 23 Brudeegg på 14 fot. Brudeegget som står på Aalesunds Museum er det eneste eksemplaret som eksisterer i dag.

Ole M. Ellefsen hadde lagt opp foredraget på en morsom og pedagogisk god måte, som vakte stor begeistring. Fire av brødrene i Vesterveg ble utstyrt med tidsriktig genser og skipperlue, og gitt hvert sitt navn etter de som deltok på turen. Br. OM Pål Selbervik overrakte til slutt en velfortjent blomsterbukett til Ole M. Ellefsen.

Br. Odd Henry Løkvik

Referent

Møte 12. mai

Dagens møte var i sin helhet et 3djesgradsmøte (DHSG). I dag var det 2. gangs nominasjon og valg av nye valgembedsmenn. Følgende ble valgt til valgembedsmenn for 2011 – 2013: OM: br. Knut Rogne, UM: br. Hans Petter Hildre, Sekretær: br. Arve Sindre Fjærli, Skatt-

mester: br. Svein Rune Tennfjord og Kasserer: br. Johan Dolmen.

Brødrene ble ønsket velkommen inn i Småsalen av nynnende servitører akkompagnert av br. Arnfinn Hoseth. UM Svein Rune Tennfjord ønsket velkommen til bords og ledet bordsetet.

Br. OM Pål Selbervik gratulerte de nyalgte embedsmennene, og ønsket dem lykke til. Br. OM takket Nominasjonsnevnden for vel utført arbeid, og takket også resten av kollegiet for samarbeidet og brødrene som stiller opp på møtene. Han syntes de to årene hadde gått fort. Hans råd var å fokusere på mulighetene, og ikke på problemene.

Br. OM trakk fram to brødre som han ville takke spesielt: br. organist Kjell Harsvik og br. Storrepresentant Arne Nes.

UM Svein Rune Tennfjord takket br. OM Pål Selbervik, og ba påtroppende OM, br. Knut Rogne, se på br. Pål Selbervik som et forbilde.

Påtroppende OM, br. Knut Rogne, takket for tilliten og trakk fram det gode samarbeidet i kollegiet.

Br. Terje Westad takket for maten, som i kveld var smørbrød, og orienterte samtidig om turen 5. august til Peer Gynt-spelet ved Gålavatnet. Men først gledet han seg til Vårfesten på Seilerhytta neste lørdag.

Br. Odd Henry Løkvik

Referent

Møte 19. mai

Et lite referat fra vårterminens siste møte 19.05. Ca 30 brødre deltok i brodermåltidet, hvor menyen var nydelige smørbrød. Eks OM Nils Erik Møller stilte velvillig opp og underholdt oss med hyggemusikk under måltidet.

Eks OM Arne Aasen avrundet måltidet med å takke for maten med en hyggelig liten tale.

Deretter ble sangbøkene tatt i bruk og allsangen ljommet i lokalene med tonefølg fra N. E Møllers piano.

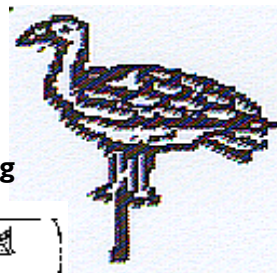
Nok en vellykket kveld i fin Vestervegstil.

Br. Arnfinn Hoseth

Referent

PRIMSTAVEN

Mortensgås er Primstavens symbol for Marimesse som er den 11. november, Loge nr. 82 Vestervegs fødselsdag

Primstaven høsten 2011

Denne gangen har jeg tenkt å ta for meg Mikkelmesse.

Jeg tillater meg denne gangen å ta en reprise av primstaven i høstsoga 2005.

Bakgrunnen for dette er at Mikkelmesse er en spesiell merkedag for forfatteren av denne spalten. Mikkelmesse er den 29. september, og torsdag den 29. sept. 2005 ble det på Ålesund sykehus født ei fin lita jente med mørkt hår, vårt 8. barnebarn. Denne lille jenta er i høst blitt stor jente som har startet på skolen i Nørvasund.

Mikkelmesse er minnedag for erkeengelen Mikael og heter egentlig "Erkeengelen Mikael og de hellige englers fest." Den skal minne oss om at vi mennesker ikke er de høyeste av alle skapninger. Det finnes engler over oss, og de utfører Guds befalinger.

Den hellige Mikael er hærføreren som slåss mot

de onde makter på dommedag. I dødsstunden tar han seg av sjelene og berger dem inn i himmelens paradis. Mikael regnes som menneskehetens beskytter og regnes som erkeengelen, altså den med høyest rang blant Guds engler.

Mikkelmesse var helligdag helt til den såkalte helligdagsreduksjonen i 1770. Dagen har vært knyttet til innhøstningen og har hatt en dominerende stilling som merkedag. Med utgangspunkt i dette feirer den reformerte kirken sin høsttakkefest på denne dagen.

Et av de mest kjente motiv fra gamle kirker er erkeengelen Mikael som står med sin skålvekt for å veie sjelene og skille menneskeflokkene, de fortapte fra de salige. Derfor er ofte primstavssymbolet for denne dagen, en skålvekt. Dette bildet om at Mikael veier sjelene på en skålvekt, har sin opprinnelse i guden Osiris i den gamle egyptiske mytologi. Han veide sjelene før de etter

døden slapp inn i Den andre verden.

Det er knyttet mange myter og spådommer til denne dagen.

Mikkelmesse er en høstfestdag, for nå står vinteren for døra. Da var det viktig å få husdyra i hus for vinteren.

Det var viktig at husdyra var inne i fjøset Mikkelmessenatta, for ellers kunne de forsvinne eller sulte i løpet av senvinteren.

I middelalderen måtte bøndene i Møre og Romsdal betale en avgift, Mikkelkornet, til alterstiftelsen i Nidarosdomen.

Noen gamle værtegn må vi også ta med. Hvis det fryser første natt etter Mikkelmesse blir vinteren et frostår i Østerdalen.

Like mange dager som det i Sør-Norge er rim på marken før Mikkelmesse, like mange dager skal det ligge rim på marken etter Gaukmesse (1. mai).

Br. Per Slettfjerding.

Møteprogram høsten 2011

34	25/08	1930	O	Fd
35	01/09	1930	O	EI Galla
36	08/09	1930		Infomøte
37	15/09	1930	O	≡ N Nevnder/25-års Ve.Ju. (Østraat)
38	22/09	1930	O	≡ NV Nevnder Fd kl 20.00
39	29/09	1930	≡	+1 G (Henningsen)
40	06/10			Avgitt Leiren
41	10/10	1900	=	+3 RM/V (Torset/Bigseth/Hoff)
42	20/10	1930	O	Fd Klba
43	27/10	1930	O	+3 Innvielse G
44	31/10	1900	O	Minneloge RM/GR/V
44	06/11	1100		Kirkesøndag RM/GR/V
45	12/11			Årsfest med damer
46	17/11	1930	O	Eks OM
47	24/11	1930	O	Fd ≡ N Storrepr.
48	01/12			Avgitt Leiren
49	08/12	1930	O	Fd ≡ NV Storrepr.
50	15/12	1900	O	Julemøte
52	28/12			Juletreffest
01	08/01	1300		Nyttårsloge RM/St.V/GR/Liv/V

SOGA-redaksjonen

Per Sletfjering	Tlf. 95 14 29 61	e-post:	sletfjer@online.no
Arne Nes	" 92 62 37 90	e-post:	arn-nes3@online.no
Terje Westad	" 91 61 26 57	e-post:	terje.westad@mimer.no
Arve Sindre Fjærli	" 91 55 83 88	e-post:	arve.fjaerli@mimer.no

Loge Vesterveg kvitterer

med takk for medlemmenes annonser

Storkjølken Møre AS

930 11 830
Ola Eliassen

Jon's Kontor AS

70 12 40 15
Jon Remmen

Alcon AS Danmark

916 37 405
Knut Berge Eriksen

J. Dolmen & Sønn AS

70 12 99 87
Johan Dolmen

BT Entreprenør AS

70 17 94 00
Pål Selbervik

Bandak Engineering AS

90 66 74 63
Odd Karlsen

J. Weiberg Gulliksen AS

70 11 85 00
Johan Weiberg Gulliksen

Munck Cranes AS

915 99 605
Ola Skrondal

LISU Consult AS

994 61 020
Lidvar Sunde

Grytten AS

70 10 90 00
Ingebrigt Holst-Dyrnes

Aseco Gull og Sølv

Kipervikgata 7
Arne Stokkeholm

ISS Facility Service AS

0508 OSLO
Olaf Fugelsø

KIS Nord AS

70 17 60 10
Jan Roar Bjørstad

ET Hydraulikk AS

70 21 04 40
Svein Rune Tenfjord

Tres Encanados

92 42 87 70
Sindre Olsbø

Brages Bilforretning AS

70 17 82 00
Trygve Mjelva

Lindbak Møre AS

916 12 657
Terje Westad

NorEngros

Ødegaard Engros AS
952 03 103
Tore Bigseth

Brannsikring Norvest AS

70 17 88 90
Odd Birger Naalsund

Østraat Transport AS

926 17 023
Sverre-Håkon Østraat

Ramstad & Taklo AS

70 15 24 80
Magnor Ramstad

Byggmester'n Møre AS

918 00 234
Gunnar Vassbotn

Tusen takk til våre annonsører!

Uten den økonomiske støtte disse gir ville det bli svært vanskelig å få gitt ut vårt medlemsblad SOGA.

En uforbeholden takk til dere.

Markedspotensialet for denne annonsen er ubegrenset!

Med hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Br. Terje Westad

REDACTEURENS HJØRNE

Kjære lesere!

Gjøk og sisik, trøste og bære - - -

Våren og sommeren er over, høsten er her allerede!

Men UANSETT VÆR - vi har nok hatt ferie og slappet av på hver vår måte.

Jeg er en av dem som GLEDER meg over høstfarger i fjellet.

Når dvergbjørka lyser på vidda i rødt, grønt, gult, brunt - et fargespill som er utrolig, men sant! Reiser til fjells nå i september - bare for å NYTE det!

Men i år har en sopp tatt knekken på alt løvet—svart og brunt og litt trist, men NESTE år er nok fargene tilbake!

TAKK!

TUSEN TAKK!

Dette går til alle de som har betalt inn for personlige abonnement.. Beløp fra 100,- opp til 500,- er veldig flott.

Har du IKKE tegnet deg så er muligheten fortsatt til stede.

Kontonummeret er **3900 61 20788 Loge Vesterveg.**

Merk innbetalingen Abonnement SOGA!

JULESOGA 2011

I JuleSOGA 2011 vil vi komme med en FYLDIG reportasje fra Peer Gynt turen.

Vi ber om at alle de som var med på turen sender inn sine bilder og gjerne kommentarer gjeldende turen.

Du kan sende bildene pr e-post eller lagre dem på en CD eller minnebrikke og sende dem til meg.

Kommentarer og annet skriver du i Word.

Ikke vent! Gjør det NÅ!

Takk til alle våre bidragsyttere!

Terje Westad

Redacteur sammen med Arne Nes - teknisk Redacteur

terje.westad@mimer.no

Våre nye embedsmenn

Foto: Arne Hagen

Første rekke: Eks Overmester Pål Selbervik, Overmester Knut Rogne, Undermester Hans Petter Hildre. Andre rekke: Ceremonimester Jarle Rødseth, Skattmester Svein Rune Tenfjord, Sekretær Arve Sindre Fjærli, Kasserer Johan Dolmen.

Logens nye collegium har så vidt begynt i sine funksjoner, men har allerede bak seg noen møter og en gradstildeling i Logen.

De har øvd godt og selv om alt er nytt, til og med en del nyheter i ritualene, så ser det ut til at de er kommet godt i gang. Overmester og

Skattmester er med fra det forrige collegiet og har erfaring fra tidligere. Men også de andre har bra fartstid i Logen, selv om oppgavene de nå har fått er nye for dem.

Men, kjære brødre, de skal ikke drive Loge Vesterveg alene. De trenger vår hjelp og støtte og det kan vi gjøre best ved å

møte opp på møtene. Det er en stor glede for enhver Overmester å se at brødrene fyller opp på stolene.

Soga er som vanlig i det positive hjørnet og nøler ikke med å ønske det nye collegiet til lykke med oppgavene de har foran seg.

Motiv fra Valldal

Foto: Br. Arve Sindre Fjærli